

Motto: *Velitel, aby dosáhl úspěchu, musí porazit protivníka dvakrát: nejprve intelektuálně – racionálním rozhodnutím, a potom skutečně, jeho rozdrčením na bojišti.*

Úvod

Plánování a velení v mnohonárodních integrovaných expedičních operacích jsou obtížnými problémy po mnohaleté období. Jak se Evropská unie stává stále aktivnějším světovým činitelem – včetně oblastí zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky – tak EU trvale rozvíjí schopnosti vedení integrovaných expedičních operací a od roku 2003 provedla řadu úspěšných vojenských operací a civilních misí na Balkáně, v Africe, na Středním východě a jihovýchodní Asii. Zasedání Evropské rady v Nice a následná jednání vedoucích státních a vládních představitelů EU potvrdila ambice EU a rozhodla, že po vojenské stránce EU musí být schopna vést integrované expediční operace jak autonomní, tak i kombinované s použitím prostředků a schopností ze zdrojů NATO na základě dohody BERLIN plus. Integrovaná expediční operace je prostředkem k řešení krizových situací, které se vyhrotily do takové krajnosti, že není možné a přijatelné jiné řešení než vojenský zásah.

Organizační struktura velení a řízení pro integrované expediční operace, které jsou vedeny pod hlavičkou EU k řešení krizové situace vyžadující nasazení sil rychlé reakce, bude vytvořena v souladu s Konceptem vojenského velení a řízení EU. Vzhledem ke krátké reakční době bude se vši pravděpodobností při výstavbě systému velení a řízení uplatněn princip nosného státu. Bez ohledu na variantu velení je podstatné, aby systém velení a řízení spolu s veliteli (operační velitel a velitel sil) pro řízení operace byli určeni co nejdříve.

1. Velení a řízení v expedičních operacích EU

1.1. Charakteristika velení a řízení

Velení je složitý a dynamický proces. Velení je činnost velitele zaměřená k usměrňování podřízených vojsk k neefektivnějšímu splnění stanoveného operačního úkolu. Úspěch v integrované expediční operaci vždy závisí na kvalitě velení. Proto období výstavby Battle Group EU je i obdobím zdokonalování systému a metod velení.

Vztah mezi velením a řízením. Velení je proces, pomocí kterého velitel prosazuje svoji vůli a záměry stanovením formy a způsobu činnosti štábu a podřízených vojsk. Velení zahrnuje svěřenou pravomoc a přímou zodpovědnost velitele za nasazení sil ke splnění operačního úkolu v rámci příslušného stupně velení.

Řízení je proces, pomocí kterého velitel, za podpory štábu, organizuje, usměrňuje a koordinuje činnost přidělených sil. Řízení zahrnuje nepřetržitou kontrolu, usměrňování a koordinaci činnosti určených sil v souladu s plánem a zámyslem velitele. Řízení umožňuje regulovat a kontrolovat činnosti sil určených pro splnění operačního úkolu. Splnění operačního úkolu

vyžaduje, aby velitel a štáb uplatňovali standardizované operační postupy a dovedně využívali prostředky velení, komunikační a informační systémy.

Souhrn těchto dvou procesů formuje velení a řízení, které velitel, štáb a podřízení funkcionáři používají k plánování, usměrňování, koordinaci a řízení operací.

Velení spočívá nezadatelně pouze v osobě velitele. Řízení je jednou ze složek velení. S výjimkou kritických a rozhodujících momentů, kdy na sebe řízení přebírá velitel, je řízení zpravidla doménou štábu a uskutečňuje se formou podpory velení.

Složkami velení jsou pravomoc, rozhodování, vedení a řízení:

- ❑ **Pravomoc.** Pravomoc je zplnomocnění vydávat rozkazy nebo vynutit si poslušnost. Pravomoc zahrnuje zodpovědnost, odpovědnost a právo pravomoc delegovat.
- ❑ **Rozhodování.** Rozhodování je výběr varianty činnosti, která je nejvhodnější pro splnění operačního úkolu. Rozhodování přeměňuje představu (vizi) velitele do efektivní činnosti vojsk. Zodpovědností velitele je – za pomoci štábu – přijímat zásadní rozhodnutí. Přijímání běžných rozhodnutí (v rámci realizace zámyslu velitele a naplňování jeho kompetencí) je zodpovědností štábů.
- ❑ **Vedení.** Vedení je získávání lidí pro splnění operačního úkolu. Velitel vede za pomoci kombinace osobního příkladu, přesvědčování a donucování. Vést je prvořadou povinností nejen velitele, ale každého vojenského činitele, včetně všech důstojníků, podporčíků a poddůstojníků.
- ❑ **Řízení.** Ve smyslu nepřetržité kontroly, usměrňování a koordinace činnosti podřízených sil (s výjimkou kritických aspektů řešených velitelem) je řízení převážně povinností štábu. Řízení zahrnuje sběr, zpracování, zobrazování, ukládání a šíření informací pro vytvoření společného operačního obrazu a využívání těchto informací pro plánování, přípravu, vedení a hodnocení operací. Prvky řízení jsou informace a organizační struktura.

Jedním z úkolů velení a řízení v integrované expediční operaci je zabezpečení akceschopnosti a úplnosti operační sestavy expedičních vojsk. Uchování akceschopnosti a úplnosti operační sestavy však není hlavním cílem velení a řízení. Hlavním cílem velení a řízení je dosažení stanoveného cíle operace.

Zabezpečit vysokou úroveň velení v expedičních operacích znamená, že pro řešení krizové situace je přijato a realizováno nejlepší rozhodnutí, tj. proveden výběr varianty činnosti, která optimálně odpovídá konkrétní operační situaci a stanovenému cíli operace.

Zkušenosti získané v operacích ARTEMIS, EUFOR RD CONGO a EUFOR TCHAD/RCA ukazují, že je možno všechny úkoly velení a řízení podle charakteru činnosti rozdělit na dvě základní skupiny:

- ❑ aktivace, plánování a příprava sil pro operaci, příprava strategické zálohy, vytvoření konceptu logistického a zdravotnického zabezpečení,
- ❑ nasazení, vedení operace, vyvedení sil z operace a opuštění operačního prostoru.

Obr. 1: Vztah mezi managementem, velením a řízením

První skupinu tvoří úkoly velení a řízení bezprostředně spojené s aktivací velitelství (EU OHQ a EU FHQ), vojensko-strategickým a vojenským operačním plánováním (společným operačním plánováním), zpracováním operační dokumentace, přípravou operačního uskupení, organizací strategické přepravy do prostoru nasazení a přijetím opatření logistického a zdravotnického zabezpečení.

Druhou skupinu úkolů velení a řízení tvoří organizace nasazení sil do operace, organizace a provádění ISTAR, vedení operace a plnění operačního úkolu, provádění operačních nácviků, realizace konceptu logistického a zdravotnického zabezpečení, vyvedení sil z operace, opuštění prostoru operace a zajištění strategické přepravy zpět do Evropy.

1.2. Principy velení a řízení v expedičních operacích EU

Nejdůležitější podmínkou dosažení stanoveného cíle v integrované expediční operaci je kromě zvládnutí zásad operačního umění i znalost principů velení a řízení. Principy velení a řízení jsou zvláštní skupinou principů operačního umění, vztahujících se k oblasti činnosti velitele a řídících orgánů.

Mezi nejdůležitější principy velení patří: základní princip, jednota úsilí, samostatnost a iniciativa, decentralizace provedení, delegování pravomocí, vzájemná důvěra, jednotné chápání, včasné a efektivní rozhodnutí a vysoká akceschopnost, předvídaní a nepřetržitá znalost situace, pevnost, flexibilita, nepřetržitost, utajení, průhlednost, vysoká operativnost, národní námitky a společný pracovní jazyk.

Principy velení a řízení předurčují způsob, kterým velitel a orgány řízení musí naplňovat požadavky velení a řízení s cílem splnit stanovený operační úkol a zajistit ochranu vojsk. Principy velení a řízení pro vedení integrovaných expedičních operací EU lze charakterizovat následovně:

a) Základní princip velení. Základní princip velení vyplývá z objektivní nutnosti mít v čele každé jednotky nejschopnějšího jednotlivce. Základní princip velení ve vztahu k velení je třeba chápat jako soustředění práv velet podřízeným vojskům v osobě jednoho velitele. Tato práva (vymezení velitelských pravomocí) jsou mu dána Společným usnesením EU a zákony státu členského státu EU, kterého je státním občanem, a jsou upravena SOP. Nezbytnost základního principu velení vyplývá ze samotné mnohonárodní podstaty expediční operace, na které se podílí členské státy EU. Spojené úsilí členských států EU za účelem dosažení společného cíle vyžaduje bezpodmínečnou pevnou jednotu vůle. V základním principu velení je obsažena nutnost podřídit expediční síly EU jedině osobě v jakékoli vojenské činnosti, které se účastní množství osob. Základní princip velení vychází z těchto zásad: **vždy musí být jmenován velitel, jediný kdo má právo velet je velitel, jediný kdo má právo rozhodovat a vydávat rozkazy je velitel, rozkaz velitele je závazný, jediný kdo se nemůže zbavit odpovědnosti je velitel a jediný kdo má odpovídající autoritu je velitel.** Autorita velitele je založena na intelektuální kapacitě velitele, vrozeném nadání, jeho schopnostech a osobních vlastnostech. Velitel nese odpovědnost nejenom za svá rozhodnutí, ale i za splnění operačního úkolu a úspěšné dosažení cílů operace.

b) Jednota úsilí. Základem jednoty úsilí je úkolové velení. Úkolové velení může být úspěšné pouze v prostředí důvěry a vzájemného pochopení. Úspěšné uplatnění úkolového velení v průběhu expediční operace vyžaduje, aby toto bylo chápáno, pěstováno a často procvičováno v průběhu vojensko-odborné přípravy. Jednota úsilí spočívá v koordinaci a spo-

lupráci všech zainteresovaných složek s cílem dosáhnout splnění stanoveného úkolu. Pochopení zámyslu velitele o dva stupně výše vede ke zvýšení jednoty úsilí a poskytuje základy pro decentralizaci rozhodování a plnění úkolů v průběhu operace. Podřízení, kteří znají zámysl velitele, jednají v neočekávaných situacích iniciativně a cílevědomě. V úkolovém velení mají podřízení stanovenou absolutní zodpovědnost za splnění zámyslu velitele. Nejpreferovanější metodou k dosažení jednoty úsilí je jednota velení. V rámci jednoty velení je veliteli stanovena zodpovědnost za splnění pouze jednoho operačního úkolu. Velitel přijímá rozkazy pouze od jednoho nadřízeného, kterému je zodpovědný za splnění obdrženého operačního úkolu. Jednota velení nemusí být za jistých okolností uskutečnitelná, ale velitelé musí vždy usilovat o to, aby bylo dosaženo jednoty úsilí. V případě že není možné dosáhnout jednoty velení přímo, musí být přijata taková organizační opatření, aby se jednoty velení dosáhlo pomocí spolupráce a koordinace činnosti všech prvků sil, a to i v případě, že tyto prvky nejsou součástí stejné organizační struktury.

- c) **Samostatnost a iniciativa.** V podmínkách vedení integrované expediční operace stále většího významu nabývá princip **samostatnosti a iniciativy**. Zvláště vedení operací v symetrickém prostředí a uplatňování zásad asymetrické taktiky v samotném důsledku vede k nárůstu samostatnosti při plnění stanovených úkolů. Nasazování operačně manévrujících prvků do prostorů operačních zásahů, vysoká dynamičnost i nerovnoměrnost průběhu integrované expediční operace, vyžadují decentralizované velení a v důsledku toho poskytnutí značné samostatnosti velitelům jednotek. To od podřízených velitelů vyžaduje projevení iniciativy a činorodosti při řešení úkolů. Tento trend je nezbytný, neboť v důsledku náhle a často se měnící situace se včasná reakce nadřízených velitelů na prudké zvraty ve vývoji situace stává obtížnější. Samostatnost a iniciativa má však své hranice. Samostatnost a iniciativa musí být prokazována jen v rámci plnění stanoveného úkolu a musí být v souladu se zámyslem nadřízeného velitele. Každý velitel musí mít na zřeteli cíl, o jehož splnění se usiluje vedením operace, jakož i zámysl nadřízeného velitele. To umožňuje podřízeným velitelům při nenadálých a prudkých změnách situace a při neobdržení pokynů od nadřízeného jednat cílevědomě a důmyslně.
- d) **Decentralizace provedení.** Decentralizace provedení umožňuje a zároveň od velitelů vyžaduje projevit iniciativu pro přijetí vlastního rozhodnutí k prosazení zámyslu nadřízeného. Decentralizované provedení umožňuje okamžitě přijmout rozhodnutí na základě vývoje konkrétní situace. Čím jsou okolnosti proměnlivější, tím více rozhodnutí musí být učiněno na nižších stupních velení. Realizaci decentralizovaného provedení je nutno náročně a pravidelně procvičovat, protože potřebné velitelské návyky se rychle ztrácí a podřízení velitelé si navykou vyčkávat na pokyny od nadřízeného. Princip decentralizovaného provedení je jedním z nejdůležitějších principů velení. Jeho důležitost spočívá v tom, že k vytvoření požadovaného tempa operace a k vyrovnání se s nejistotou, nepřehledností a náhlými změnami situace, proměnlivostí operační činnosti, musí být velení decentralizováno na maximální možnou míru. V systému decentralizovaného velení musí být velitel schopen – za účelem udržení součinnosti a zachování jednoty úsilí – koordinovat činnost podřízených sil a prostředků. Decentralizované velení vyžaduje vysoce a kvalitně připravený velitelský sbor.
- e) **Delegování pravomocí.** Decentralizované provedení, které tvoří základ úkolového velení, vyžaduje delegování specifických rozhodovacích pravomocí. Delegování pravomocí snižuje množství rozhodnutí, která je nutno přijmout na vyšších stupních velení. Velitel nedeleguje

pravomoci pouze na podřízené velitele, ale může delegovat některé pravomoci i na příslušníky štábu. Projevuje se to v tom, že řešení a rozhodnutí, která se týkají složitých a závažných otázek, zvláště v oblasti legislativy, lidských práv, vyšetřování zločinů, zdravotnictví, státní správy apod. nevypracovává velitel, ale odpovědní odborníci. V případě, že velitel deleguje pravomoc na podřízené, přidělí jim dostatečné zdroje ke splnění přiděleného úkolu. Princip delegování pravomoci neznamena zbavení se odpovědnosti. Přijetí závěrečného rozhodnutí – vydání rozkazu i právo samostatně velet a nést odpovědnost, a to i za rozhodnutí jiných učiněná jeho jménem – zůstává na veliteli.

- f) **Vzájemná důvěra.** Důvěra se musí stejně jako respekt získat a její úroveň není na všech stupních velení stejná. Podřízení, kteří mají důvěru v nadřízeného, vyvíjejí ochotněji iniciativu v souladu s požadavky úkolového velení, a naopak velitelé delegují více pravomocí podřízeným, vůči kterým chovají důvěru a nabylí přesvědčení, že budou jednat v souladu s jejich zámyslem. Důvěra je založená na osobních kvalitách jednotlivců včetně profesionální zdatnosti, příkladnosti a integrity. Důvěra vychází z vojensko-odborných dovedností prokázaných ve vojenských operacích, protože tyto jsou nejsnadněji viditelné. O důvěře platí, že se pomalu a pracně získává, ale rychle ztrácí.
- g) **Jednotné chápání.** Velitelé napomáhají jednotnému chápání záměru operace svým jednáním, vystupováním a chováním, které není v protikladu s proklamovanými cíli a posiluje pochopení oficiálních prohlášení. Směrem k vojskům se schopnost neverbální komunikace vyvíjí s pomocí vzájemného poznání, sdílené filozofie a společně získaných zkušeností. Vojensko-odborná shromáždění velitelů, zaměstnání v terénu a odborné tematicky zaměřené diskuze vytváří pro příslušníky velitelského sboru platformu pro jednotné chápání smyslu nadcházejících operací.
- h) **Včasné a efektivní rozhodnutí a vysoká akceschopnost.** Velitel přijímá a vydává rozhodnutí pohotověji a rychleji, než je protivník schopen na ně účinně reagovat. Tím velitel vnucuje protivníkovi tempo operace, na které protivník nestačí. Rozhodování velitele je v průběhu operací založeno na znalosti, jakým způsobem upřesnit (popřípadě změnit) již vydané rozhodnutí. Velitel předvídá, jaké dopady bude mít jeho rozhodnutí na nastávající charakter činnosti vojsk a pravděpodobný způsob reakce protivníka. Velitel přijímá rozhodnutí formou výběru z několika variant činnosti. Včasné přijetí rozhodnutí a jeho následná realizace vytváří předpoklady pro dosažení výhod a možností jejich efektivního využití. Velitelé, kteří mají schopnost přijmout a implementovat svá rozhodnutí rychleji, dokonce i jen zčásti, získávají výhodu, která se může v průběhu operace stát velmi důležitou. Aby velitel získal převahu nad protivníkem, musí mít vždy připraveno několik variant řešení operační situace, rychle a s přehledem přijmout rozhodnutí a účinným velením dosáhnout žádoucího výsledného efektu.
- i) **Předvídání a nepřetržitá znalost situace.** Obsahem tohoto principu je schopnost **předvídat směr vývoje operace**. Schopnost předvídat možné změny situace a pravděpodobné změny v průběhu operace může být vlastní jen veliteli, který dosáhl patřičné úrovně operačního umění, má předpoklady všestranně a objektivně analyzovat vzniklou situaci a nalézt v ní podstatné směry vývoje. Proto předvídat mohou jen všestranně vzdělaní a zkušení velitelé se širokým operačním rozhledem. Předvídání nadcházející činnosti je velmi obtížné a musí se opírat o **nepřetržitou znalost operační situace**. Nedostatek informací o situaci neosvobozuje velitele od povinnosti se rozhodnout. Je však nutno podotknout, že bez znalosti situace není možné přijmout optimální rozhodnutí, organi-

zovat a vést operaci a dosáhnout úspěchu. Proto je velitel povinen mít za všech okolností nepřetržitou znalost o situaci. Získat znalost o situaci je prvořadou povinností velitele. Nepřetržitá znalost situace je jedním ze stěžejních principů velení vojskům.

- j) **Pevnost velení** spočívá v přijetí optimálního rozhodnutí a vytrvalosti v jeho realizaci. To vyžaduje od velitele silnou vůli, odvahu, sebeovládání, rozhodnost, smělost, a také umění nadchnout pro realizaci rozhodnutí podřízené. Pevnost velení je přímo závislá na stupni připravenosti a osobních kvalitách velitele. Operace neprobíhá vždy v souladu s operačním plánem. V průběhu operace nastává množství nepředvídaných změn, které nesmí vyvolat u velitele nedůvěru, pochybnosti a ztrátu víry v dosažení úspěchu. Při náhlých a prudkých změnách situace lze počítat s úspěchem, pouze když je úsilí expedičních sil rozhodným způsobem sjednoceno a usměrněno na překonání dočasných obtíží, které vyvstaly v průběhu operace, a na přesném a úplném splnění operačního úkolu. Jednota vůle velitele a podřízených velitelů, snaha všech úspěšně dokončit zahájenou operaci, přesně splnit zámysl nadřízeného velitele a úspěšně splnit stanovený operační úkol umožňují oslabit vliv nepředvídaných jevů a snížit na minimum vliv nahodilosti.
- k) **Flexibilita velení.** Pevné velení neznamena, že se velitel slepě přidržuje předem přijatého rozhodnutí. Integrovaná expediční operace vedená v podmínkách krizové situace se nebude nikdy vyvíjet přesně v souladu s operačním plánem. Flexibilita velení se projevuje rychlým reagováním na změny situace, včasným upřesněním nebo změnou již přijatého rozhodnutí a v případě nutnosti dokonce jeho zrušením (anulováním) a přijetím nového rozhodnutí, upřesněním úkolů expedičním vojskům i způsobu provedení součinnosti v souladu s novým rozhodnutím. Flexibilita velení umožňuje neustále uvádět v soulad obecné, doktrínou stanovené zásady vedení operací s měnícími se podmínkami a situací a dynamicky usměrňovat úsilí expedičních vojsk k rychlému splnění vytyčeného cíle.
- l) **Nepřetržitost velení** předpokládá stálé velení a řízení činnosti podřízených expedičních sil velitelem a udržování jeho nepřetržitého ovlivňování průběhu operace. To předpokládá udržování nepřetržitého spojení s vojsky a stálou znalost situace. Význam principu nepřetržitého velení mnohonásobně vzrůstá v expedičních operacích Battle Group EU při nasazování operačně manévrujících prvků do prostoru operačních zásahů. Ztráta spojení s prvkem (dokonce na poměrně krátkou dobu) a přehledu o situaci, mohou vést k přijetí rozhodnutí a vydávání rozkazů, které neodpovídají dané situaci. V proměnlivých podmínkách vedení expediční operace zákonitě dochází k výpadkům v udržování nepřetržitého spojení s podřízenými jednotkami. Proto nezbytnost dodržování principu nepřetržitého velení klade zvýšené požadavky i na podřízené velitele, kteří musí projevit iniciativu a snahu o opětovné navázání a udržení spojení s nadřízeným velitelem, které bylo, byť jen dočasně, přerušeno. Kromě toho každý velitel musí mít přehled o celkové situaci, znát a dobře chápat zámysl nadřízeného velitele. To mu umožňuje nejen projevit rozumnou iniciativu v rámci celkového zámyslu, ale také v případě vyřazení nadřízeného velitelství převzít velení dostupných expedičních sil a zabezpečit splnění stanoveného operačního úkolu. Znalost situace a podrobná analýza podmínek, ve kterých probíhá integrovaná expediční operace, umožňují veliteli vést, řídit a cílevědomě usměrňovat operační činnost jednotek a paralyzovat výskyt nahodilých jevů.
- m) **Utajení velení.** Existence sil rychlé reakce (Battle Groups), které má v současné době EU k dispozici, skýtá reálnou možnost rychle a překvapivě zmařit záměry protidemokratických sil narušit pozitivní vývoj v krizových oblastech. V souvislosti s tím v expedičních nebo

krizových operacích podstatně vzrůstá význam překvapení, kterého může být dosaženo jen přísným utajením a rychlým provedením operačních zásahů v rámci vedené expediční operace, tj. dodržováním principu utajení velení. Význam utajení narůstá ve spojení s principem překvapení, který je prvkem operačního umění.

- n) Průhlednost velení.** Průhlednost velení v expedičních operacích – pokud situace nevyžaduje stanovit stupeň jeho utajení – spočívá v otevřenosti při přijímání rozhodnutí velitelem. Pozitivní stránka průhlednosti rozhodnutí je prezentována zvýšením důvěry a zajištěním ochrany sil. Potlačování principu průhlednosti může vyústit v negativní jevy jako je např. tajnůstkářství, korupce a nebo páčání válečných zločinů. Průhlednost je nezbytná k získání podpory veřejnosti pro řešení krizových situací, ale není vhodné (pokud není součástí informačních a psychologických operací) ji uplatňovat v přípravě a provádění operačních zásahů. Uplatňování průhlednosti se nesmí stát překážkou pro utajení velení a využití momentu překvapení.
- o) Vysoká operativnost velení.** Tento princip, jehož význam v etapě vedení expedičních operací vzrůstá, je chápán především jako včasné reagování na všechny změny situace, tj. včasné přijetí rozhodnutí a vydání operačních rozkazů jednotkám. Operativnost je vynucena vysokou manévrovostí jednotek, dynamikou vedení expedičních operací, četnými a zásadními změnami situace. Operativnost velení se projevuje rychlým uskutečňováním všech opatření spojených s velením expedičními silám při přípravě a vedení operace. Operativnost velení znamená za všech okolností zkrátit čas na přijetí rozhodnutí a vydání rozkazu, a tím poskytnout maximum času jednotkám. Projevem operativnosti velení je společné operační plánování. Požadavky na operativnost a vysokou kvalitu velení spolu úzce souvisí, protože v současných podmínkách je nepřijatelné otálet s přijetím rozhodnutí před zahájením boje nebo v jeho průběhu. V takovém případě i nejlepší, ale opožděné rozhodnutí nevyhnutelně ztrácí svůj pozitivní význam a může dokonce v řadě případů znamenat porážku. V expedičních operacích je třeba všechna opatření velení a řízení spojená s provedením operačního zásahu uskutečňovat s minimální spotřebou času. Operativnosti velení se dosahuje vysokou připraveností velitele a štábů, organizovaností a sladěním činnosti všech orgánů řízení. Vysoká operativnost velení nemá nic společného s chaotičností.
- p) Národní námitky.** Národní námitky představují omezení, která jsou stanovena členským státem EU (popř. jiným státem) na použití jeho sil vyčleněných pro účast v operacích (místo nasazení, délka nasazení, stanovení podmínek možného nasazení) vedených pod hlavičkou EU. Účelem národní námitky je chránit zájmy členského státu EU – při souběžné realizaci vlastních politických cílů – v rámci politických snah prosazovaných EU. Při rozhodování a uplatňování velení a řízení je velitel povinen národní námitky respektovat, podřídit jim vytváření operační sestavy a přizpůsobit úkolové velení a řízení. Zkušenosti z operací vedených EU na Balkáně a v RD CONGO ukazují, že národní námitky mají značný dopad na plnění operačního úkolu. Národní námitky velení a řízení neusnadňují, ale naopak zvyšují jeho obtížnost.
- q) Společný pracovní jazyk.** V oblasti velení a řízení má anglický jazyk, který je široce používán v rámci EU, statut *lingua franca* (dorozumívacího a pracovního jazyka). Veškerá mezinárodní radiokomunikace je vedena v angličtině. Kdo chce velet musí rozumět a jasně, stručně a srozumitelně se v dorozumívacím jazyce vyjadřovat. Znalost francouzštiny, němčiny a dalších jazyků je nejen pro velitele, ale i pro každého příslušníka ozbrojených sil neocenitelným přínosem. Bez znalosti dorozumívacího jazyka nemůže žádný velitel,

ať má sebelepší schopnosti, v mezinárodním prostředí smysluplně fungovat, natož velet. Bez naplnění tohoto principu nelze dosáhnout interoperability.

Význam dodržování uvedených principů velení a řízení v podmínkách vedení integrovaných expedičních operací vzrůstá. Jejich dodržování vyžaduje tvůrčí přístup a přísnou organizaci práce velitele a jemu podřízených orgánů řízení se zřetelem na nové podmínky velení, na konkrétní podmínky utvářející situaci.

1.3. Typy velení a řízení v operacích EU

Typy velení a řízení uplatňované v operacích EU vychází ze STANAG 2199 (AJP-3.2.2 Command and Control of Allied Land Forces) a jsou naprosto totožné s typy velení a řízení aplikovanými v operacích NATO. Rozsah velitelských pravomocí jednotlivých typů velení, které jsou vymezeny pro příslušné úrovně velení, je uveden v příloze číslo 1.

K tomu, aby velitel mohl efektivně uplatňovat velení a řízení, musí znát jednotlivé typy velení a formy vztahů podřízenosti, ve kterých se vůči němu nacházejí útvary a jednotky, které mu byly předány do podřízenosti pro splnění stanoveného operačního úkolu. Typy velení a z nich vycházející působnosti vymezují pravomoc velitele stanovit samostatný operační úkol, možnost změnit organizaci útvaru tak, aby odpovídala jeho záměru, nebo vydávat upřesňující úkoly v rámci již schváleného a vydaného operačního úkolu.

Typy velení

- a. **Úplné velení (FULLCMD):** vojenská pravomoc a povinnost velitele vydávat rozkazy podřízeným, která v sobě zahrnuje všechny aspekty vojenské činnosti a administrativy. Úplné velení je uplatňováno pouze v rámci národních ozbrojených sil. Velení realizované v mezinárodním prostředí představuje oproti velení uplatňovaném v čistě národním prostředí nižší stupeň právní síly. Žádný velitel EU nebo velitel spojeneckého uskupení nebude zplnomocněn k uplatňování úplného velení vůči silám nacházejícím se v jeho podřízenosti, neboť při vyčleňování jednotek do operačního svazku Battle Group budou jednotlivé členské státy EU předávat vyčleněné síly a prostředky pouze pod operační velení nebo operační řízení.
- b. **Operační velení (OPCOM):** pravomoc svěřena veliteli stanovit operační úkoly nebo vydávat úkoly podřízeným velitelům, nasadit jednotky do operace, změnit (upřesnit) úkoly již vydané silám a ponechat si nebo delegovat operační nebo taktické řízení tak, jak považuje za nezbytné. Operační velení nezahrnuje odpovědnost za administrativu. Operační velení může být použito k určení, které síly se budou nacházet v přímé podřízenosti velitele.
- c. **Taktické velení (TACOM):** pravomoc delegovaná na velitele, která ho opravňuje ukládat úkoly silám a prostředkům, které se nacházejí pod jeho velením s cílem splnit operační úkol stanovený nadřízeným velitelem.

Typy řízení

Podobně jako typy velení představuje řízení pravomoc uplatňovanou velitelem k usměrňování hlavních aktivit podřízených organizačních struktur nebo organizačních prvků, které

se zpravidla nenacházejí pod jeho velením, ale nesou zodpovědnost za splnění rozkazů a nařízení. Úplná pravomoc řízení nebo pouze její část může být velitelem předána příslušným orgánům nebo na tyto orgány delegována.

- a. **Operační řízení (OPCON):** pravomoc delegována na velitele k řízení přidělených sil a prostředků tak, aby velitel mohl splnit specifické operační úkoly nebo úkoly, které jsou zpravidla omezeny náplní činnosti, časem a místem. Operační řízení umožňuje veliteli nasadit příslušné jednotky a ponechat si nebo předat taktické řízení těchto jednotek. Operační řízení nezahrnuje pravomoc samostatně (odděleně) nasazovat jednotlivé části (prvky) jednotek, které se nacházejí v podřízenosti velitele. Operační řízení samo o sobě nezahrnuje administrativní řízení ani řízení logistiky.
- b. **Taktické řízení (TACON):** konkrétní a zpravidla lokální usměrňování a řízení přesunů nebo manévrů jednotek, jejichž provedení je nezbytné pro splnění operačních nebo stanovených úkolů.
- c. **Administrativní řízení:** administrativní správa nebo uplatňování pravomoci nad podřízenými nebo jinými organizačními strukturami ve věci administrativních záležitostí, jako je personální řízení, zajištění zásobování a služeb nebo jiných náležitostí nezahrnutých do rámce operačních úkolů podřízených nebo jiných organizačních struktur. Pokud nebylo – a to pouze na omezenou dobu a s omezeným cílem – administrativní řízení výslovně delegováno na velitele EU, zůstává za normálních okolností administrativní řízení v působnosti národních vojenských velitelů.
- d. **Koordinační pravomoc:** pravomoc udělená veliteli nebo osobě určené ke koordinování specifických aktivit nebo činností, na kterých se zúčastňují:
 - ☐ síly dvou nebo více členských států EU,
 - ☐ síly podřízené dvěma a více velitelstvím,
 - ☐ jednotky dvou nebo více druhů vojsk a služeb,
 - ☐ nebo více jednotek jednoho druhu vojska (služby).

Pověřený činitel má pravomoc vyžadovat provedení konzultací mezi zainteresovanými organizačními strukturami (činiteli) nebo jejich představiteli, ale nemá pravomoc vymáhat uzavření dohody. V případě rozporů mezi zainteresovanými stranami se musí pokusit o dosažení nezbytné dohody cestou jednání. Jestliže není schopen dosáhnout dojednání nezbytné dohody, musí zplnomocněný funkcionář postoupit danou spornou záležitost příslušnému orgánu k řešení.

Předání sil do podřízenosti

Ve stanoveném okamžiku přecházejí národní jednotky pod řízení operačního velitele – velitele mnohonárodních sil (multi-national commander). Předání do podřízenosti je právní akt, kterým členská země EU předává operační velení a řízení vyčleněných sil operačnímu velitelství EU. Předání do podřízenosti (TOA - Transfer of Authority), musí být provedeno v co nejkratší době. Časový rozvrh předání do podřízenosti musí být součástí obsahu počátečních jednání, která upravují způsob nasazení Battle Group EU do expediční operace. Plánem musí být stanoveno, kde se předání do podřízenosti a následné začlenění jednotek a velitelství do operační sestavy uskuteční. Včasné předání pravomoci umožní operačnímu veliteli naplánovat a provést stmelení a sladění činnosti jednotek Battle Group EU v prostoru operace. Předat jednotky vyčleněné pro Battle Group EU do podřízenosti je možno uskutečnit:

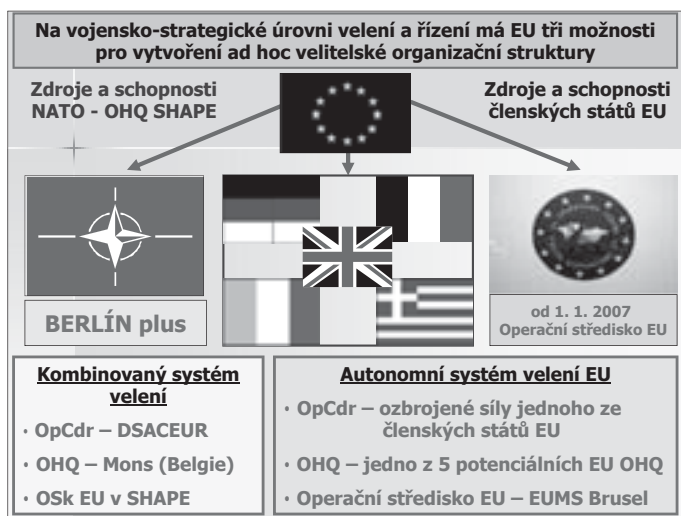
- a. **Ve stálých posádkách mírové dislokace** vyčleněných jednotek ještě před jejich nasazením. Operační velitel může stanovit pořadí příchodu jednotek tak, aby to nejlépe vyhovovalo operačním požadavkům a usnadňovalo činnost v prostoru přijetí sil. To předpokládá jednoznačný politický konsenzus a jednoznačné rozhodnutí o účasti národních sil v expediční operaci Battle Group EU.
- b. **V prostoru dočasného soustředění sil** Battle Group EU, který se nachází na ose přesunu do prostoru operace. Jednotky jsou připravovány v týlovém prostoru a jsou nasazeny k plnění po dosažení stanoveného stupně připravenosti a v pořadí stanoveném operačním velitelem.
- c. **V prostoru operace.** Každý stát je zodpovědný za nasazení vysílaného kontingentu a jeho připravenost k plnění operačního úkolu. Tato varianta neumožňuje přímé řízení a nasazení jednotek Battle Group EU do operace. Není optimálním řešením pro okamžité a bezprostřední zahájení operační činnosti silami Battle Group EU.
- d. **Centrální koordinací nasazení sil** Battle Group EU je optimální formou předání sil a prostředků do podřízenosti operačního velitele. Převzetí do podřízenosti se nebude uskutečňovat za současného řešení krizové situace. Centrální řízení přísunu vojsk umožňuje optimální naplnění požadavků na nasazení Battle Group EU do operace a zajištění nejvyšší úrovně poskytované podpory nasazovaným silám.

Vzor protokolu o předání kontingentu AČR do podřízenosti je uveden v příloze č. 2.

2. Systém velení a řízení EU

Možnosti systému velení a řízení ve vojenských krizových operacích vedených EU jsou uvedeny v „Konceptu velení silám a řízení operací EU“ a „Závěrečné zprávě předsednictví EU o možnostech evropské obrany“ (SN 307/03) z 11. prosince 2003, která byla schválena Evropskou radou.

Z výše uvedených dokumentů vyplývá, že EU má dvě možnosti velení a řízení k pokrytí celého spektra vojenských operací:

Obr. 2: Možnosti budování systému velení a řízení EU

- a. s pomocí základních prostředků a schopností velení a řízení uvolněných ve prospěch EU **ze zdrojů NATO** (na základě dohody BERLIN plus) – **kombinovaný systém velení,**

- b. **bez** základních prostředků a schopností uvolněných ze **zdrojů NATO** (pouze síly a prostředky EU) – **autonomní systém velení**, aktivací:
- ❑ jednoho z potenciálních operačních velitelství (EU OHQ) uvedených v „Katalogu sil EU“,
 - ❑ operačního velitelství poskytnutého členským státem EU (v souladu s „Konceptem nosného státu EU“),
 - ❑ operačního centra EU (zvláště v případech, kdy je nutné okamžité civilně-vojenské řešení krize a žádné operační velitelství poskytované členským státem EU nebylo určeno).

Koncept nosného státu. Za vybudování mnohonárodního systému velení a řízení nese odpovědnost ten členský stát EU, který byl jako nosný stát pověřen vedením mnohonárodní operace EU.

Účinnost systému velení a řízení vojsk v expedičních operacích závisí na kvalitách subjektivních činitelů, a to především na schopnostech orgánů velení a řízení:

- ❑ získat nezbytné a rozhodující informace,
- ❑ vyhodnotit dostupné informace a rychle přijmout optimální rozhodnutí,
- ❑ realizovat rozhodnutí v činnosti podřízených vojsk,
- ❑ zhodnotit dosažený stav a přijmout příslušná opatření.

Stěžejním prvkem, který doprovází konfliktní krizové situace je nevědomost o záměrech a činnosti protivníka. Podřízení často nepřijímají rozhodnutí na základě jeho proklamované kvality, ale podle toho, kdo je učinil. Proto se v daleko větší míře, než ve složitých situacích expedičních operace, stává rozhodujícím činitelem velení a řízení osobnost velitele.

Velitel jako nezastupitelný prvek systému velení a řízení vojsk reprezentuje:

- ❑ oporu pro podřízené ve složitých a náročných situacích,
- ❑ schopnost správně a rozhodně řešit operační situace,
- ❑ neformálního vůdce podřízených.

Každý řízený systém velení a řízení, pojatý všeobecně i konkrétně, se ve zjednodušeném pohledu skládá z **řídícího subjektu, řízeného objektu a jejich vzájemných vazeb**.

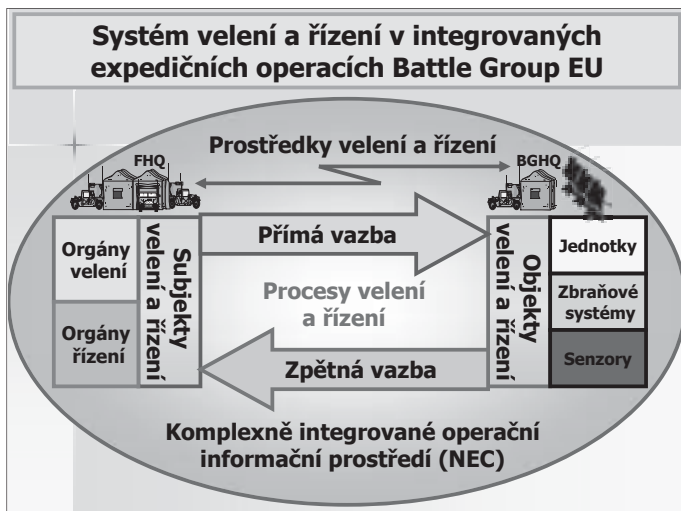
Systém velení a řízení v operacích Battle Group EU se skládá z orgánů velení (velitel), orgánů řízení (velitel, štáb, velitelské stanoviště, operační centrum apod.), objektů řízení (vojska se svou výzbrojí, bojové komplety, senzory apod.) a komunikačních a informačních systémů, které všechny prvky systému velení a řízení propojují. Vedle obecných rysů se ve struktuře systému velení a řízení operací Battle Group EU objevují **specifické rysy** použití informačních technologií, které v podmínkách vedení integrovaných expedičních operací nabývají formy schopnosti komplexně integrovaného operačního informačního prostředí (NEC - Network Enabled Capability).

Systém velení vojskům a řízení expedičních operací nepatří do třídy systémů, kde by byla záruka splnění tak vysoká, že by bylo možno v kterémkoli časovém úseku rezignovat na zpětnou vazbu.

Protivník se snaží všemi svými dostupnými silami narušit strukturální celek tohoto systému a vyvolávat poruchy v jeho fungování. Usiluje o to, aby zámysl a rozkaz velitele nebyl splněn. Proto v systémech velení a řízení expedičních operací EU má otázka zpětné vazby důležitý význam. V celém systému ve velení sehraává jedinečnou úlohu velitel, v řízení hrají význam-

nou roli velitel, štáb, a náčelníci nejrůznějších odborností. Velitel nebo velící organismus systému je povinen být neustále informován po několika zdrojových kanálech o stavu objektu velení – svých vojscích – a rovněž o „objektu působení“ – o nepříteli, aby mohl včas vydat nový rozkaz, reagující na změnu situace.

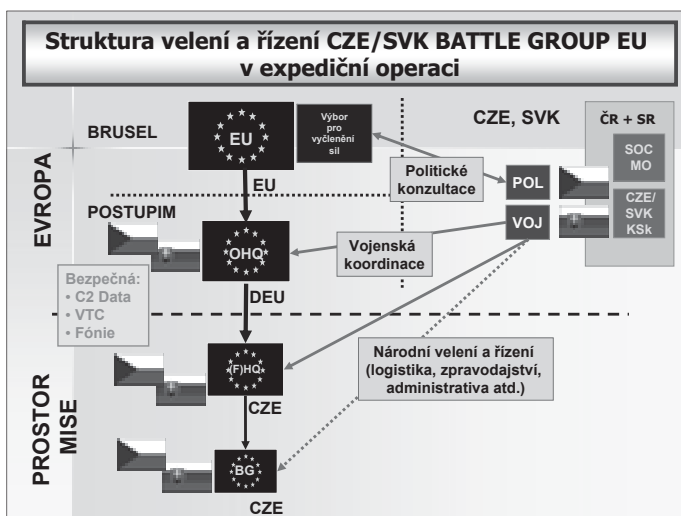
Nutnou podmínkou systému velení a řízení je existence kanálu zpětné vazby. Efektivnost řízení závisí jak na kvantitě informací předávané tímto kanálem, tak na zpoždění se kterým informace přicházejí k orgánům velení a řízení. Při překročení kritické hodnoty zpoždění systém přestává regulovat proces operační činnosti a objekt řízení se dostává do stavu pracovního neklidu, organizačních křečí a ochromení funkčnosti.

Obr. 3: Schéma složení systému velení a řízení v expedičních operacích EU

Příprava a fungování systému velení a řízení Battle Group EU:

- Před zařazením do pohotovosti.** V tomto období musí být navázány příslušné kontakty v rámci potenciálního systému velení a řízení s cílem zahájit přípravu pro samotné období pohotovosti.
- V období zařazení do pohotovosti.** Opatření mohou být dojednána s předstihem před zařazením do pohotovosti s cílem napomoci možným variantám nasazení a přípravě prostoru operace. Mohou být vytvořeny podmínky k umožnění nezbytného plánování včetně předpokladu pokračování procesu operačního plánování.

Obr. 4: Obecná struktura velení a řízení v operaci CZE/SVK Battle Group EU

- c. **Po vyjmutí z pohotovosti.** Po ukončení zařazení do pohotovosti zpracují velitelé hlášení o plnění úkolu v době pohotovosti včetně zevšeobecnění získaných zkušeností pro aktualizaci doktríny Battle Group EU.

Poskytnutí KIS a zabezpečení spojení. Za spojení zodpovídá vždy nadřízený stupeň velení. To vytváří předpoklad pro zabezpečení technické interoperability systému velení a řízení. Poskytování spojovacích prostředků se děje odshora směrem dolů po stupních velení. Při každém nasazení Battle Group EU do operace bude na nosném státu požadováno zajistit v koordinaci s orgány EU spolehlivé a bezpečné prostředky KIS pro potenciální EU OHQ. Nosný stát musí také zabezpečit poskytnutí provozuschopných prostředků KIS pro EU FHQ. Na základě skutečnosti, že EU FHQ je nedílnou součástí operačního svazku Battle Group, členský stát EU poskytující Battle Group musí poskytnout dodatečné schopné KIS i jednotkám a složkám podřízeným EU FHQ. Poskytnutí schopností KIS musí být s dostatečným předstihem dáno na pořad jednání koordinační konference k výstavbě Battle Groups EU.

2.1. Organizace velení a řízení

Při organizaci velení expedičním silám je nezbytné vzít do úvahy nárůst požadavků na velení s důrazem na jeho nepřetržitost, utajení, operativnost, spolehlivost všech složek systému velení a jeho mnohonárodní charakter.

2.1.1. Orgány řízení a místa velení na jednotlivých úrovních velení a řízení EU

a) Politicko-strategická úroveň řízení operací EU

Rada EU – Rada ministrů (CEU - Council of the European Union). [1] Rada EU sídlí v Bruselu v paláci Justuse Lipsiuse. Pracovním jazykem pro jednání Rady EU je angličtina, francouzština a němčina. Rada EU má předsedu a generálního tajemníka. Předsedou Rady EU je předseda vlády členského státu EU, který v souladu se schváleným plánem předsednictví zastává předsednictví Rady EU. Generální tajemník je vedoucím sekretariátu Rady EU, který musí být zvolen představiteli členských států EU jednomyslně. Generální tajemník současně zastává funkci vysokého představitele pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku (CFSP – Common Foreign and Security Policy). Každodenní, rutinní činnost Rady EU řídí náměstek generálního tajemníka.

Výbor stálých zástupců (COREPER - Committee of Permanent Representatives) je pomocným orgánem zabezpečujícím činnost Rady EU. COREPER sestává s diplomatických pracovníků, velvyslanců (nebo jejich zástupců) členských států EU. Všeobecným úkolem COREPER je příprava materiálů a podkladů pro projednání Rady EU. COREPER projednává a vyřizuje menší a nekontroverzní záležitosti. Kontroverzní záležitosti a důležité dokumenty, které vyžadují formální schválení, jsou postoupeny k projednání a schválení v Radě EU.

Rada pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy (GAERC - General Affairs & External Relations Council). Je jednou z formací Rady EU, kterých je celkem devět. Skládá se z ministrů zahraničních věcí členských států EU a zasedá jednou za měsíc. Od června 2002 je problematika všeobecných záležitostí a oblast vnějších vztahů projednávána na oddělených zasedáních. GAERC koordinuje přípravu nadcházejících zasedání Evropské rady (evropského

summitu). Na zasedáních k vnějším vztahům, zabývajícím se otázkou společné zahraniční a bezpečnostní politiky, se zúčastňuje také generální tajemník a vysoký představitel EU pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku. Tuto funkci v současnosti zastává Javier Solana (Španělsko).

Politický a bezpečnostní výbor EU (PSC - Political and Security Committee; COPS - Le Comité de politique et de sécurité). [2] Politický a bezpečnostní výbor byl zpočátku zřízen jako prozatímní orgán EU. Jeho úkolem je vypracovávat doporučení pro GAERC, který je formací Rady EU pro uplatňování politického řízení a strategického vedení krizových operací EU. PSC je stálým orgánem a skládá se z představitelů členských států EU na úrovni velvyslanců. Sídlí v Bruselu a schází se k jednání dvakrát do týdne (úterý a pátek). Předsedou PSC je představitel členského státu EU, který právě zastává rotující předsednictví Rady EU.

Výbor pro civilní aspekty řešení krizí (CivCom - Committee for Civilian Aspects of Crisis Management). Výbor pro civilní aspekty řešení krizí poskytuje informace, vypracovává doporučení a předkládá podklady politickému a bezpečnostnímu výboru a dalším orgánům Rady EU. CivCom má k dispozici koordinační mechanismus, který umožňuje přístup do databáze civilních prostředků, které jsou členskými státy EU potenciálně vyčleněné k řešení krizových situací. Výbor pro civilní aspekty řešení krizí organizuje přípravu civilních osob pro plnění úkolů v krizových operacích EU. Dále CivCom

Obr. 5: Struktura vrcholných rozhodovacích orgánů Evropské unie

zajišťuje neformální výměnu informací mezi nevládními a občanskými organizacemi (NGOs a CSOs) a příslušnými orgány EU (zvláště PSC), s cílem převzít zkušenosti a využít znalosti situace. Výbor pro civilní aspekty řešení krizí se také podílí na organizaci styčné činnosti mezi sekretariátem Rady EU a NGOs a CSOs.

Vojenský výbor EU (EUMC - EU Military Committee). [3] Vojenský výbor EU je nejvyšším vojenským orgánem v rámci Rady EU. Jsou v něm zastoupeni náčelníci generálních štábů ozbrojených sil členských států EU, které pravidelně reprezentují jejich stálí vojensští zástupci. Ve všech vojenských otázkách týkajících se EU předkládá vojenský výbor EU návrhy a doporučení politickému a bezpečnostnímu výboru EU. Vojenský výbor EU má stálého předsedu, čtyřhvězdičkového generála (admirála), který je volen náčelníky generálních štábů členských států EU a jmenován do funkce Radou EU, a to zpravidla na dobu tří let. Předseda EUMC současně zastává funkci vojenského poradce generálního tajemníka a vysokého představitele EU pro oblasti vojenské problematiky a struktury krizového řízení EU. V současné době funkci předsedy EUMC zastává generál Henri Bentégeat (Francie).

Vojenský štáb EU (EUMS - EU Military Staff). [4] Vojenský štáb EU byl zřízen dne 11. června 2001. Hlavním úkolem vojenského štábu EU je vypracování prognózy včasné výstrahy, strategické plánování a hodnocení situace. EUMS je klíčovým činitelem v realizaci evropské bezpečnostní a obranné politiky. EUMS je součástí generálního sekretariátu Rady EU. EUMS je jediným stálým vojenským organizačním prvkem integrovaným do struktury řídicích orgánů EU. Úkoly vojenskému štábu EU vydává vojenský výbor EU. Dále EUMS zpracovává odborné analýzy a studie pro generálního tajemníka a vysokého představitele EU. Civilně-vojenská skupina EUMS provádí předběžné strategické plánování, jehož výsledkem jsou možné varianty nasazení do operace a z toho vycházející operační úkoly. Na to navazující předběžné vojenské plánování, příprava a cvičení musí být organizovány a prováděny takovým způsobem, aby operační svazek Battle Group EU byl seznámen s předpokládanými prostory nasazení, možnými variantami krizových situací a pravděpodobnými typy nastávajících operací. Vrchním ředitelem vojenského štábu EU je v současné době generálporučík David Leakey (Velká Británie).

b) Vojensko-strategická úroveň velení a řízení operací EU

Operační skupina EU v SHAPE. Úkolem operační skupiny EU v SHAPE je zkvalitnění přípravy operací EU vedených za pomoci zdrojů NATO, které poskytuje společné prostředky a schopnosti v souladu s ustanovením dohody „BERLIN plus“. Dále poskytovat podporu DSACEUR v jeho roli potenciálního operačního velitele v operaci vedené pod hlavičkou EU. Činnost operační skupiny přispívá k vytváření plné průhlednosti zájmů mezi NATO a EU a je ztělesněním strategického partnerství obou uskupení v oblasti krizového řízení.

Operační velitelství EU. Klíčem k řešení požadavků na velení a řízení EU jsou závazky členských států EU poskytnout vhodná operační velitelství EU (EU OHQ), postavená u existujících národních operačních velitelství na organizačním jádru, které se rozvine po mnohonárodním doplnění tak, aby uskutečnilo plánování a velení ve vojenských operacích vedených EU. Doposud pět členských států EU – Francie, Německo, Řecko, Itálie a Velká Británie – deklarovalo své národní OHQ, které jsou připraveny pro vedení autonomních operací EU. Tato mateřská operační velitelství (pro vedení nezávislých autonomních operací EU) jsou umístěna v Mont Valerian u Paříže, Postupim, Larisse, Centocelle u Říma a Northwoodu a mohou poskytnout EU nezbytné objekty a technickou infrastrukturu k řízení vojenské operace s plně mnohonárodním štábem. Dvě vojenské operace v Demokratické republice Kongo byly řízeny z mnohonárodních operačních velitelství (Paříž pro operaci ARTEMIS v roce 2003, a Postupim pro operaci EUFOR RD CONGO v roce 2006), zatímco operace ALTHEA v Bosně a Hercegovině byla vedena za pomoci zdrojů velitelské struktury NATO. Současná operace EUFOR CHAD/RCA je řízena z EU OHQ Mont Valerian u Paříže, které bylo aktivováno dnem 22. října 2007. Výběr a určení operačního velitelství pro operaci se uskutečňuje v sou-

Dislokace velitelství EU				
Operační velitelství (vojensko-strategická úroveň)				
				
EU OHQ	EU OHQ	EU OHQ	EU OHQ	EU OHQ
Postupim	Mount Valerian	North- wood	Larissa	Řím Centocelle
Velitelství sil (operační úroveň)				
Ulm	Creil	North- wood	není zřízeno	Řím Centocelle
EU nemá k dispozici žádné stálé EU OHQ a FHQ				

Obr. 6: Dislokace operačních velitelství (EU OHQ) a velitelství sil (EU FHQ) EU

ladu se „Závěrečnou zprávou předsednictví EU o možnostech evropské obrany“ (SN 307/03) z 11. prosince 2003, která byla schválena Evropskou radou.

Druhou možností je využít schopností a společných prostředků ze zdrojů NATO (v souladu s ustanovením, dohody BERLIN plus), využít možností velení a řízení z operačního velitelství NATO umístěném v SHAPE (SHAPE – Supreme Headquarters Allied Powers Europe) v Monsu (Belgie) a DSACEUR se stává operačním velitelem. Tato možnost byla využita při vedení operace ALTHEA, když EUFOR BaH operoval v Bosně a Hercegovině.

Od 1. ledna 2007 má EU třetí možnost velení, a to velet přímo z Bruselu misím a operacím omezeného rozsahu (velikosti Battle Group – okolo 2000 vojáků). Od tohoto data je připraveno k aktivaci nové operační centrum EU, které je součástí EUMS. Po aktivaci a rozvinutí se stává samostatným prvkem operačního řízení a přechází do podřízenosti Rady EU. Obsazení tvoří organizační jádro, vyčlenění důstojníci z EUMS a předurčení důstojníci ozbrojených sil členských států EU povolání k navýšení počtů. Zřízení operačního centra je pro EU vytvořena další možnost uplatnění velení a řízení při vedení krizových operací.

Operační centrum EU, které je umístěno v těsné blízkosti hlavních institucí EU v Bruselu, není stálým plně obsazeným velitelstvím, ale trvalým zařízením – objektem s nezbytnou technickou infrastrukturou – osazeným malým organizačním jádrem sestávajícím z osmi důstojníků – a umožňuje Radě EU zřídit ve velmi krátkém čase plně rozvinuté operační centrum pro řízení jednotlivé operace. V případě převážně vojenské operace celkem 89 důstojníků a civilistů je schopno započít plánování pět dnů po rozhodnutí Rady EU a dosáhnout plných schopností řídit operaci do dvaceti dnů. Rozvinuté operační centrum se skládá ze stálých příslušníků operačního střediska EU, předurčených příslušníků ostatních částí sekretariátu generálního tajemníka EU a vybraných příslušníků operačních velitelství členských států EU. Rada EU jmenuje pro specifickou operaci operačního velitele.

Civilní prvek operačního centra zůstává pod řízením generálního sekretariátu Rady EU (vrchního ředitele pro vnější záležitosti). Jednou z hlavních výhod takto integrovaného civilně-vojenského operačního centra je, že civilní odborníci a důstojníci jsou soustředěni na jednom místě a pracují společně. Toto vede ke zkvalitnění koordinace a rozšíření civilně-vojenské spolupráce v krizových operacích.

Operační centrum EU je vybaveno komunikačním a informačním systémem (umožňujícím nezbytný stupeň utajení) s linkami vedoucími přímo na velitelství vojenských sil a k orgánům politicko-vojenské organizační struktury EU.

c) Operační úroveň velení a řízení operací EU

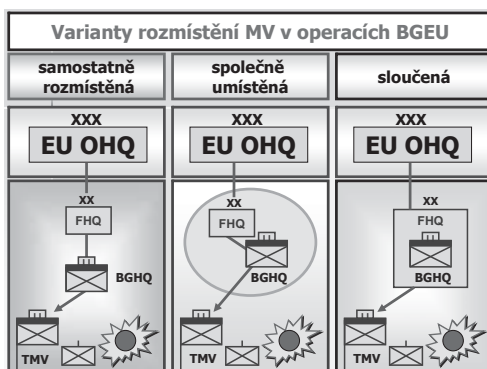
Velitelství sil (EU FHQ). Přesná organizace velitelství a uspořádání systému velení a řízení bude záviset na operačním úkolu a výsledcích analýzy, která je prováděna pro každou konkrétní operaci. Zjednodušené požadavky operace Battle Group EU mohou dovolovat adaptaci a posílení velitelství brigádní úrovně (BDE HQ) jako základ pro vytvoření EU FHQ.

Takto vytvářené EU FHQ musí mít schopnost vedení společné operace a musí být certifikováno, že splňuje požadovaná vojenská kritéria. Velikost EU FHQ, které má být nasazeno do operací Battle Group, musí být udržována na tak nízkých počtech, jak je to jen možné.

Na základě vzájemných vztahů mezi EU FHQ a jádrem operačního svazku Battle Group EU (mechanizovaným praporem) je vyžadována interoperabilita. Proto je výhodné, když jsou oba prvky operačního svazku poskytnuty jedním členským státem EU. Příslušné EU FHQ

musí být členským státem EU poskytujícím Battle Group postaveno a připraveno s dostatečným předstihem. To zaručuje možnost zabezpečit včasnou aktivaci EU FHQ, provést jeho sladění a přípravu předurčených osob.

V současné době má EU čtyři velitelství sil – FHQ. S pokračujícím budováním Battle Group EU dochází i k rozšíření stávajícího počtu velitelství sil. Severská Battle Group bude mít své EU FHQ ve Švédsku v posádkovém městě Enköping a CZE/SVK Battle Group EU v posádce Žatec.

Obr. 7: Varianty rozmístění míst velení v expedičních operacích Battle Group EU

d) Taktická úroveň velení a řízení v operacích EU

Velitelství Battle Group EU (BGHQ - Battle Group Headquarters). Velitelství Battle Group EU je místem velení praporečního typu. Velitelství Battle Group zabezpečuje činnost informačního systému, podmínky pro práci velitele Battle Group a štábu při plánování, řízení a provádění operačních zásahů, taktické vzdušné přepravy a logistického zabezpečení operačně manévrujících prvků. Pro řízení operační činnosti operačně manévrujících prvků se u velitelství Battle Group EU vytváří hlavní místo velení Battle Group EU a několik mobilních taktických míst velení.

Hlavní místo velení – HMV (může být podle situace mobilní nebo stacionární) a v závislosti na počtu rot (3-5) v operační sestavě, kterou budou vytvářet jádra operačně manévrujících prvků, se u HMV musí vytvářet odpovídající počet **taktických míst velení (TMV)** – praporečního typu. Tato TMV jsou vyčleněna, připravována a aktivována pro zabezpečení velení operačně manévrujícím prvkům nasazovaným do prostoru operačních zásahů. Pro organizaci velení a stanovení počtu míst velení je rozhodující skutečnost, zda Battle Group EU bude nasazena centralizovaně jako kompaktní vojenská formace (prostor nasazení cca 10 000 km²) nebo decentralizovaně, formou operačně manévrujících prvků (prostor operace až milion km²).

V operaci Battle Group EU se TMV praporu svým charakterem, místem a úlohou v operační sestavě stává stálým místem velení rot. Je velitelským stanovištěm, ze kterého velitel rot – operačně manévrujícího prvku – řídí probíhající operační činnost, čerpá potřebné informace o situaci v prostoru operačního zásahu a realizuje svá rozhodnutí k řešení krizové situace.

3. Závěr

Síly rychlé reakce jsou předurčeny k plnění důležitých úkolů mimo teritorium Evropy. Hlavní údernou silou sil rychlé reakce EU jsou Battle Groups. Ze všech jednotek je Battle Group nejlépe přizpůsobena k bleskové, manévrové operační činnosti v podmínkách krizového prostředí. Vysoká pohyblivost a údernost jím umožňuje rychle a efektivně využívat momentu překvapení. Battle Groups jsou perspektivním zárodkem budoucích společných evropských sil.

Razantní snižování početního stavu armád má za následek zánik předpokladů pro vytváření souvislé fronty a vytváří tlak na zvyšování manévrovosti vojsk. S nižšími počty

kombatantů zákonitě nelze vytvořit souvislou frontovou linii, a to nutně vede k vytváření asymetrického prostředí, které klade vysoké požadavky na kvalitu velitelského sboru, připravenost, mobilnost, manévrovost jednotek a vytváření podmínek pro využití momentu překvapení.

Hlavní podmínkou akceschopnosti systému velení a řízení CZE/SVK Battle Group EU je příprava a výcvik velitelů a štábů. Příprava a výcvik vytváří a formuje vojáka-bojovníka. Nečinnost a sklon k byrokratismu formuje vojáka-úředníka. Armáda úředníků může být vlivná, zajisté je však nebojeschopná. Nikdy nedokončené reformy a transformace vyvolávají takové doprovodné jevy, jako je snížení úrovně bojeschopnosti vojsk, mrhání finančními prostředky, administrativní extremismus v boji o udržení kancelářských pozic a malý zájem o teoretické řešení vojenských problémů.

Bez úspěšné praktické činnosti není možno dosáhnout pokroku v rozvoji vojenské teorie, a naopak nedostatky obsažené v doktrínách se negativně projevují v operacích vojsk. **K dosažení radikálního zvratu tohoto stavu je nutno doktrínálně rozpracovat problematiku vedení expedičních operací s důrazem na následující oblasti:**

- ❑ revidovat současné pojetí systému velení a řízení formou zapracování nových prvků, a to především: vazeb (přímá a zpětná vazba) a objektu velení a řízení (jednotky, zbraňové systémy a senzory),
- ❑ do koncepce systému velení a řízení zapracovat objektivní skutečnost v postavení velitele jako jediného orgánu velení a rozhodujícího subjektu systému velení a řízení v expedičních operacích,
- ❑ vymezit místo a úlohu míst velení jako součástí systému velení a řízení ve vztahu (propojení) k prvkům operační sestavy,
- ❑ jako součást „Dlouhodobé vize Ministerstva obrany ČR“ vypracovat dlouhodobou vizi rozvoje schopností systému velení a řízení AČR se zaměřením na výstavbu systému velení a řízení CZE/SVK Battle Group EU,
- ❑ propracovat metody a postupy pro realizaci procesu společného operačního plánování, přípravu na společné operační plánování považovat za nedílnou součást vojensko-odborné přípravy velitelů a štábů,
- ❑ dokončit zpracování stálých operačních postupů (SOP) pro CZE/SVK Battle Group EU a velitelství sil (EU FHQ), stálé operační postupy chápat jako rozpracování nejnovějších poznatků doktríny do působností vymezujících činnost jednotek.

Mnohonárodní charakter expedičních operací je podmíněn nejen spojením bezpečnostního úsilí států uplatňujících principy demokracie a svobody, ale také charakterem způsobu a prostředky jejich vedení. Pouze USA, EU a E3 (GBR, FRA a DEU) jsou schopny provedení integrovaných expedičních operací. Proto jen s jejich pomocí a ve spolupráci s jejich ozbrojenými silami je AČR schopna dosáhnout úrovně soudobých armád a naplnit deklarované politicko-vojenské ambice.

V současné době je AČR schopna vést samostatnou integrovanou expediční operaci jen s plným vypětím sil a na hranici svých možností. Sebereflexe politického vedení a znalost situace vrcholovým managementem rezortu obrany by měla zamezit odtrženosti od reality a zajistit oproštění od nezdravého upevňování sebevědomí a od dobrodružných pokusů ukázat EU, co všechno je AČR schopna dokázat. Protože to může vést ke ztrátě důvěryhodnosti ozbrojených sil ČR v rámci vojenského společenství EU.

Poznámky k textu:

- [1] Radu EU neztotožňovat s Evropskou radou (EU – European Council), což je evropský summit státních a vládních představitelů členských států EU, konaný čtyřikrát ročně, nebo Radou Evropy, která není institucí EU a je naprosto samostatnou mezinárodní organizací, v současnosti zahrnující 46 členských států.
- [2] Politický a bezpečnostní výbor EU byl (jako stálý orgán EU) zřízen Rozhodnutím Rady EU (2001/78/CFSP) z 22. ledna 2001 s odvoláním na články 25 a 28 odstavce 1 Smlouvy o Evropské unii, článek 207 Smlouvy o Evropském společenství a usnesení ke zřízení stálého politického a bezpečnostního výboru EU ze zasedání Evropské rady, které se konalo 7. 12.–11. 12. 2000 v Nice. Prozatímní PSC byl zřízen Rozhodnutím Rady EU (2000/143/CFSP) z 14. února 2000 na základě usnesení ke zřízení prozatímního PSC ze zasedání Evropské rady, které se konalo ve dnech 10. 12. – 11. 12. 1999 v Helsinkách.
- [3] Vojenský výbor EU byl (jako stálý orgán EU) zřízen Rozhodnutím Rady EU (2001/79/CFSP) z 22. ledna 2001 s odvoláním na článek 17 a 25 Smlouvy o Evropské unii a usnesení ke zřízení stálého vojenského výboru EU ze zasedání Evropské rady, které se konalo 7. 12. – 11. 12. 2000 v Nice.
- [4] Vojenský štáb EU byl (jako stálý prvek orgánů řízení EU) zřízen Rozhodnutím Rady EU (2001/80/CFSP) z 22. ledna 2001 s odvoláním na článek 28 odstavce 1 Smlouvy o Evropské unii a usnesení ke zřízení vojenského štábu EU ze zasedání Evropské rady, které se konalo 7. 12. – 11. 12. 2000 v Nice; působnost EUMS dále upřesněna Dodatkem – Rozhodnutí Rady EU (2005/395/CFSP) z 10. května 2005.

Použitá literatura:

- Martin BRAUN, Col. (GS); Jesko PELDSZUS, Lt.Col. (GS); Andreas HUTH, Maj. *Operation EUFOR RD CONGO 2006*. Potsdam: EU OHQ, February 2007, str. 52 a 53.
- Mika KERTTUNEN, Tommi KOIVULA, Tommy JEPSSON. *EU Battlegroups – Theory and Development in the Light of Finnish-Swedish Co-operation*. Helsinki: Finnish National Defence College – Department of Strategic and Defence Studies, Edita Prima Oy Helsinki 2005, str. 41.
- Hans HOEBKE, Stéphanie CARETTE, Koen VLASSENROOT. *EU support to the Democratic Republic of the Congo*. Brussels: Centre d'analyse stratégique, 2007, str. 7.
- Jaroslav KULÍŠEK, pplk. Ing. *Týdenní hlášení vedoucího národního zastoupení AČR v EU OHQ Postupim a Operaci EUFOR RD CONGO č. 1-24/2006*, SRDS-OS MO Praha.
- Antonín BURGET, pplk. Ing.; Karel KREDBA, pplk. Ing. *Místa velení pluku a brigády. Vojenský profesionál č. 4 z roku 1992*, Praha: Magnet-Press, str. 8-10.
- Rozpracování koncepce výstavby profesionální AČR a mobilizace OS ČR přepracované na změněný zdrojový rámec pro oblast systému řízení resortu MO a velení AČR* (Koncepce rozvoje systému velení a řízení). Praha: SRDS-OS MO, 2006, str. 22-23.
- Rozpracování koncepce výstavby profesionální AČR a mobilizace OS ČR přepracované na změněný zdrojový rámec pro oblast míst velení organizačních prvků AČR* (Koncepce míst velení). Praha: SRDS-OS MO, 31. května 2005, str. 82 a 91.
- STANAG 2199 (AJP-3.2.2 Command and Control of Allied Land Forces – Ratification Draft 2). Brussels: NATO Standardization Agency, May 2007, Chapter 2, str. 17-21, ANNEX E, str. 1-4; Appendix 1 to ANNEX E str. 1.
- Terminologický slovník pojmů a definic NATO* (anglicky a francouzsky), AAP – 6/2006. Praha: MO ČR Úřad pro obrannou standardizaci, katalogizaci a státní ověřování jakosti – odbor obranné standardizace, 2006, str. 32, 125, 130, 197, 300, 301, 396, 397, 410.
- An Initial Long-Term Vision for European Defence Capability and Capacity Needs*. European Defence Agency, Levi, October 3rd, 2006, ANNEX, str. 1.
- Council Decision of 22 January 2001 setting up the Political and Security Committee (2001/78/CFSP). *Official Journal of the European Communities* [Úřední věstník Evropského společenství]. 30 January 2001, str. 1-3.
- Council Decision of 10 May 2005 amending Decision 201/80/CFSP on the establishment of the Military Staff of the European Union. *Official Journal of the European Union* [Úřední věstník Evropské unie]. Brussels, 26 May 2005, str. 1-5.
- Council Decision of 22 January 2001 setting up the Political and security Committee (2001/178/CFSP), *Official Journal of the European Communities* [Úřední věstník Evropského společenství]. 30 January 2001, str. 1-3.
- EU OHQ CJ3, Operační dokumentace EU OHQ a EUFOR RD CONGO 2006 – prezentace EU COMMAND AND CONTROL, Potsdam, 2006, snímky 3, 11, 14 a 29.
- http://www.consilium.eu.int/cms3_fo/showPage.asp?id=1065&lang=CS&mode=g, str. 1-2.
- http://www.consilium.eu.int/cms3_fo/showPage.asp?id=1039&lang=CS&mode=g, str. 1-3.
- http://www.consilium.eu.int/cms3_fo/showPage.asp?id=279&lang=CS&mode=g, str. 1-3.
- <http://www.consilium.europa.eu>, str.1-2.

Zkratky užívané v článku, schématech a přílohách:

AJP	Allied Joint Publication	společná spojenecká publikace
ATHENA	---	finanční agentura EU
BDE HQ	Brigade Headquarters	brigádní velitelství
BGEU (EU BG)	Battle Group EU	bojové uskupení Evropské unie
BGHQ	Battle Group Headquarters	velitelství Battle Group
BiH	Bosna i Hercegovina (Bosnian/Croatian) [angl. BaH - Bosnia and Herzegovina]	Bosna a Hercegovina
CFSP	Common Foreign Security Policy	společná zahraniční a bezpečnostní politika Evropské unie (Maastricht Treaty)
CivCom	Committee for Civilian Aspects of Crisis Management	výbor pro civilní aspekty řešení krizí (krizového plánování)
CIV-MIL	Civilian-Military Cell	civilně-vojenská skupina
COGS	Chief of General Staff	náčelník generálního štábu
COPS (viz PSC)	Comité politique et de sécurité	politický a bezpečnostní výbor EU
COREPER	Committee of Permanent Representatives	výbor stálých zástupců
CREVAL	Combat Readiness Evaluation	hodnocení bojové připravenosti
CSOs	Civilian Society Organizations	občanské organizace
CZE	Czech Republic	Česká republika [od r. 2004 jsou kódy zemí tříznakové, STANAG 1059]
CZE ARMY COGS	Czech Army Chief of General Staff	náčelník generálního štábu Armády České republiky (NGŠ AČR)
DEU	Deutschland [angl. GER - Germany]	Spolková republika Německo (Německo)
DGE	Directorate General for External (Relations)	Generální správa zahraničních vztahů (Evropské komise EU)
DSACEUR	Deputy Supreme Allied Commander in Europe	zástupce vrchního velitele spojeneckých sil v Evropě
EDA	European Defence Agency	Evropská obranná agentura (EU)
EU FHQ	European Union Force Headquarters	velitelství sil Evropské unie
EU OHQ	European Union Operation Headquarters	operační velitelství EU
EUFOR RD CONGO	European Union Forces in République Democratique du Congo	síly Evropské unie v Demokratické republice Kongo
EUFOR TCHAD/ RCA	European Union Forces in Tchad and the Central African Republic (République Centre Afrique)	síly Evropské unie v Čadu a Středoafričské republice
EUISS	European Union Institute for Strategic Studies	Institut strategických studií EU
EUMC	European Union Military Committee	vojenský výbor Evropské unie
EUMS	European Union Military Staff	vojenský štáb Evropské unie
EUSC	European Union Satellite Centre [Am Center]	satelitní centrum EU
FHQ	Force Headquarters	velitelství sil
FRA	France	Francie

FULLCMD	Full Command	úplné velení
GAERC	General Affairs & External Relations Council	Rada pro všeobecné záležitosti a vnější (zahraniční) vztahy
GBR	Great Britain [STANAG 1059, dříve UK]	Velká Británie
HMV	Supreme Command Post	hlavní místo velení
HQ	Headquarters	velitelství
HR/SG	High Representative / Secretary General	vysoký představitel / generální tajemník
ISTAR	Intelligence Surveillance Target Acquisition and Reconnaissance	zpravodajství, monitorování, zjišťování cílů a průzkum
KIS	CIS - Communication and Information System	komunikační a informační systém
KSk	CC - Coordination Cell	koordinační skupina
NEC	Network Enabled Capability	integrované bojové informační prostředí, tzv. síť sítí (evropská verze americké NCW - Network Centric Warfare)
NGOs	Non-Governmental Organizations	nevládní organizace
OHQ	Operational Headquarters	operační velitelství
OpCdr	Operational Commander	operační velitel
OPCOM	Operational Command	operační velení
OPCON	Operational Control	operační řízení
OPLAN	Operational Plan	operační plán
ORBAT	Order of Battle	operační (bojová) sestava
OSk	operational group	operační skupina
PSC (viz COPS)	Political and Security Committee	politický a bezpečnostní výbor EU
RD CONGO	Republique Democratique du Congo	Demokratická republika Kongo
SHAPE	Supreme Headquarters Allied Powers in Europe	Vrchní velitelství spojeneckých sil v Evropě
SITCEN	Situation Centre [Am Center]	situační centrum (středisko)
Sk	group / cell	skupina
SN	Serial Number	pořadové číslo
SOC MO	JOC - Joint Operational Centre, MoD	společné operační centrum MO
SOP	Standing Operational Procedures	stálé operační postupy
STANAG	Standardization Agreement	standardizační dohoda
SVK	Slovak Republic	Slovenská republika (Slovensko)
TACOM	Tactical Command	taktické velení; taktické velitelství
TACON	Tactical Control	taktické řízení (řízení na taktickém stupni)
TMV	tactical command point, command post	taktické místo velení
TOA	Transfer of Authority	předání do podřízenosti, předání odpovědnosti
VTC	Video Teleconferencing	video konference

Rozsah velitelských pravomocí jednotlivých typů velení a řízení

Pravomoc	Nejnižší úroveň pravomocí řízení				
	Nejvyšší úroveň pravomocí řízení				
	Úplné velení	EU OPCOM	EU OPCON	EU TACOM	EU TACON
jednat přímo s představiteli států, diplomatických misí a organizacemi	X				
svěřena k velení	X	X			
delegovaná k velení			X	X	X
stanovit systém velení (podřízenosti) v rámci přidělených sil	X				
vydávat operační úkoly a stanovit cíle operace	X	X			
vydávat úkoly	X	X		X	
řídit a nasazovat přidělené síly	X	X	X		
stanovit opatření k provedení manévru sil	X	X	X	X	X
změnit (upřesnit) operační úkol již vydaný silám	X				
ponechat si operační řízení – OPCON	X	X			
delegovat operační řízení – OPCON	X	X	X [*]		
předat taktické velení – TACOM	X				
delegovat taktické řízení – TACON	X	X	X		
ponechat si taktické řízení – TACON	X	X	X		
nasadit síly (vyžadovat informace o situaci jednotek v prostoru válčiště)	X	X	X		
lokálně usměrňovat a řídit určené síly	X				X
nařídit oddělené nasazení (použití) jednotlivých prvků (částí) jednotky	X	X			
přímo řídit a úkolovat logistiku	X				
řídit společnou přípravu vojsk	X				
stanovovat (upřesňovat) úkoly podřízeným velitelům a důstojníkům	X				
upevňovat vnitřní kázeň a provádět přípravu podřízených	X				

[*] na základě souhlasu nadřízeného

V souladu s alianční doktrínou si národní vojenský velitel vždy uchovává plné velení.

- přímo obsažená pravomoc

- pravomoc není udělena, ani nijak specificky poskytována

LEGENDA	
OPCON	- operační řízení
OPCOM	- operační velení
TACOM	- taktické velení
TACON	- taktické řízení

CZECH ARMY GENERAL STAFF
 Postbox XXXY
 Vítězné náměstí 5
 160 01 Prague 6 – Dejvice
 The Czech Republic
 Telephone
 Switchboard: + 420 973 XXX XXX
 Direct Dial: + 420 973 YYY YYY

29 June 2009

CZE ARMY COGS

TO: **EU OHQ POTSDAM – Operational Commander**
 SUBJECT: **TOA Czech Army Battle Group Contingent [*]**
 REFERENCE: **OPLAN “BATTLE GROUP 2009” – ANNEX TOA**
 ENCLOSURES: **A) THE BATTLE GROUP COMPONENT CREVAL CERTIFICATE**
B) THE BATTLE GROUP COMPONENT ORBAT
C) THE CZE BATTLE GROUP CONTINGENT MISSION ESSENTIAL EQUIPMENT CATALOGUE

1. TOA VALIDITY: June 30th, 2009, throughout December 31st, 2009

2. UNIT LOCATION AT THE TIME OF TOA: **ORANGELAND**

3. CHARACTERISTICS

- a) Unit Name: Czech Army Battle Group Contingent to the Operation BATTLE GROUP 2009
- b) Unit Commander: Colonel Name Surname
- c) Contacts:

Satellite phone	88741XXXX	Fax number	00 420 973 XXX XXX
Mobile phone	00 420 728 XXX XXX	Email	surnamen@army.cz
Landline	00 420 973 XXX XXX		

- d) Unit Size: Czech Army Battle Group contribution consisting of 1279 Troops.
- e) Unit Mission: To conduct BATTLE GROUP 2009 Operation.
- f) Capabilities: According to Petersberg's Tasks:

Serial	Capability to Conduct		
1.	Amphibious Operations	5.	Counter Insurgency Operations
2.	Crowd Control and Disperse Operations	6.	Evacuation Operations
3.	Airborne Operations	7.	Humanitarian Operations
4.	Low Visibility/Night Fighting Operations	8.	Search and Recovery Operations

- g) Main Equipment: See Catalogue

4. SUMMARY OF MOVEMENT:

The Movement of The Czech Battle Group Contingent is the Czech Ministry of Defence responsibility. The Movement will be materialized by the Air and Sea.

5. CHAIN OF COMMAND: **EU OHQ POTSDAM**

6. NATIONAL CAVEATS: **Without National Caveats**

Name, Surname
Lieutenant General, CZE ARMY
Chief of General Staff

Pozn.:

[*] Informace o časových termínech a vojenských silách uvedené v tomto dokumentu nepředstavují údaje o žádné vojenské jednotce AČR a jsou čistě imaginární kalkulací autora.